

การพัฒนาเทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ: การยกระดับคุณภาพชีวิต
ของประชาชนด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง
ตามแนวคิดภูมิรัฐศาสตร์การพัฒนาเชิงพื้นที่*

DEVELOPMENT OF HAT CHAO SAMRAN SUBDISTRICT MUNICIPALITY:
UPGRADING THE QUALITY OF LIFE OF THE PEOPLE IN SOCIAL,
ECONOMIC AND POLITICAL ASPECTS ACCORDING TO THE CONCEPT
OF GEOPOLITICS, SPATIAL DEVELOPMENT

อนุชา พละกุล

Anucha Bhalakula

ศิริเพ็ญ สุดแสนสง่า

Siripen Sudsangsa

อภิชนา ฤชัย

Apichaya Ruechai

นิรวรรณ ทองมี

Nirawan Thongmee

วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Phetchaburi Buddhist College Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

ดาวณา เกตุทอง

Dawnapa Kettong

นักวิชาการอิสระ

Independent Scholar, Thailand

E-mail: puen29.1986@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สังเคราะห์โครงสร้างพื้นฐานของประชาชนด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง 2) พัฒนาการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และ 3) เสนอแนวคิดภูมิรัฐศาสตร์การพัฒนาเชิงพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการพัฒนาเทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมวิธี ในการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารเทศบาลนักรธุรกิจ ผู้ประกอบการ นักการเมืองท้องถิ่น และผู้แทน

* Received 5 November 2021; Revised 8 December 2021; Accepted 14 December 2021

ภาคประชาสังคม รวมทั้งสิ้นจำนวน 15 คน วิเคราะห์เชิงเนื้อหาเกี่ยวข้องเป็นระบบโดยการตีความ และ ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 367 คน โดยใช้สูตรของ ยามาเนะ เครื่องมือ คือ แบบสอบถามมีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) โครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วย 1.1) นโยบายการพัฒนาเมือง 1.2) นโยบายการพัฒนาคุณภาพชีวิต 1.3) นโยบายการพัฒนาการบริหารจัดการ และ 1.4) นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.587) พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นโยบายการพัฒนาการบริหารจัดการ อยู่ในระดับมาก และนโยบายการพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นอันดับสุดท้าย 2) การพัฒนาการยกระดับคุณภาพชีวิต ประกอบด้วย 2.1) การสร้างความมั่นคง 2.2) การสร้างความมั่งคั่ง และ 2.3) การสร้างความยั่งยืน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.576) พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การสร้างความมั่นคง อยู่ในระดับมาก และการสร้างความยั่งยืน เป็นอันดับสุดท้าย 3) แนวคิดภูมิรัฐศาสตร์การพัฒนาเชิงพื้นที่ ประกอบด้วย 3.1) การพัฒนาด้านสังคม ตาม 3.2) การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และ 3.3) การพัฒนาด้านการเมือง ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.607) พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาด้านสังคม อยู่ในระดับมาก และด้านการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ เป็นอันดับสุดท้าย

คำสำคัญ: เทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ, คุณภาพชีวิต, สังคม/เศรษฐกิจ/การเมือง, ภูมิรัฐศาสตร์

Abstract

The objectives of this research paper were 1) to synthesize people's infrastructure in terms of social, economic, and political aspects, 2) to improve people's quality of life, and 3) to propose a geopolitical concept of spatial development suitable for the development of Hat Chao Samran Subdistrict Municipality. Using integrated research methodology in qualitative research Key informants include municipal administrators, business people, entrepreneurs, local politicians. And civil society representatives A total of 15 subjects were systematically related content analysis by interpretation and quantitative research. A sample size of 367 people has used the Yamane formula. The instrument was a structured questionnaire. Analyze the data by frequencies, percentage, mean and standard deviation. The results showed that. 1) Infrastructure consists of 1.1) urban development policy, 1.2) quality of life development policy, 1.3) management development policy, and 1.4) economic

development policy. The overall picture was at a high level ($\bar{x} = 4.07$, S.D. = 0.587). Considering each aspect was found that the management development policy at a high level and policies for improving the quality of life is the last 2) Development to improve the quality of life consists of 2.1) building stability, 2.2) building wealth, and 2.3) building sustainability. The overall picture was at a high level ($\bar{x} = 4.07$, S.D. = 0.576). at a high level, and sustainability is the last 3) Geopolitical concepts of spatial development consist of 3.1) social development, 3.2) economic development, and 3.3) political development. The overall picture was at a high level ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = 0.607), considering each aspect. at a high level and economic development is the last

Keywords: Hat Chao Samran Subdistrict Municipality, Quality of Life, Society/Economic/Political, Geopolitical Science

บทนำ

แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี นำเสนอวิสัยทัศน์ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งนี้ต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ คือการมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุข เป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติ ภายใต้การเปลี่ยนแปลงสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก และสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ดีกว่า (ราชกิจจานุเบกษา, 2561) ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี คือ แหล่งผลิตอาหารคุณภาพและเมืองท่องเที่ยวชั้นนำของอาเซียน ได้แก่ หนึ่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและปลอดภัย ต่อยอด/แปรรูปเชิงสร้างสรรค์ได้ สองพัฒนาเชิงบูรณาการให้เป็นจังหวัดที่น่าอยู่อาศัย และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และสามารถยกระดับเป็นเมืองท่องเที่ยวชั้นนำของอาเซียน โดยมีเป้าประสงค์ คือ หนึ่งสินค้าเกษตร/อาหารมีคุณภาพและปลอดภัย เกิดการต่อยอด/แปรรูปสินค้าเชิงสร้างสรรค์ สามารถเพิ่มมูลค่าผลผลิตภาคการเกษตรของจังหวัด สองเป็นจังหวัดที่น่าอยู่อาศัยและประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และสามารถเป็นเมืองท่องเที่ยวชั้นนำของอาเซียน อาทิ แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ การประชุมระดับประเทศ ประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่ หนึ่งสินค้า

เกษตร - อาหารมีคุณภาพและปลอดภัย ได้มาตรฐานและลดต้นทุนการผลิต การจัดหาและพัฒนาแหล่งน้ำ ให้มีปริมาณและคุณภาพเหมาะสมกับการเกษตร การส่งเสริมการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์แปรรูปทั้งในและต่างประเทศ และการเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการเกษตรแก่เกษตรกร และส่งเสริมให้เกษตรกรลดการใช้ปุ๋ยเคมี โดยใช้ปุ๋ยชีวภาพ/จุลินทรีย์ทดแทนการใช้ปุ๋ยเคมี สองเมืองนำอยู่และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ได้แก่ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ป้องกันการกัดเซาะและรुक้าชายฝั่งทะเล แม่น้ำ ป่าไม้ และภูเขา การเสริมสร้างความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน การเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ความเข้มแข็งของสังคม และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดีของภาครัฐ การสร้างสุขภายใต้แนวคิดสุขภาพดีวิถีเพชร และการอนุรักษ์ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมไทยอันเป็นอัตลักษณ์ที่ดีงาม และสามเมืองท่องเที่ยวชั้นนำของอาเซียน และแหล่งศึกษาดูงาน-ประชุมสัมมนาในระดับประเทศ ได้แก่ ส่งเสริมให้จังหวัดเพชรบุรี เป็นแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มครอบครัว กลุ่มผู้ชื่นชอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นศูนย์กลางของการจัดประชุมและสัมมนา การพัฒนาระบบความปลอดภัย และสิ่งอำนวยความสะดวก พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้านภูมิทัศน์และกิจกรรม โดยอาศัยทุนทางวัฒนธรรม ธรรมชาติ และชุมชน (สำนักงานจังหวัดเพชรบุรี กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด, 2557)

การบริหารงานระดับเทศบาล มีปัญหาด้านการบริหารจัดการในการบริการสาธารณะมากที่สุดเนื่องจากปัญหาและอุปสรรคด้านองค์ประกอบของการบริหารจัดการหลาย ๆ ด้าน ตามหลักการบริหารองค์การ ตลอดจนการจัดตั้งด้วยการยกฐานะขึ้นมาจากสุขาภิบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีองค์ประกอบการบริหารจัดการไม่สมบูรณ์ และในปัจจุบันเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ประกอบกับการพัฒนาของประเทศ ได้ทำให้ท้องถิ่นมีความเจริญขึ้นเป็นลำดับ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับปรุงรูปแบบการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยที่มีอยู่ ให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่เปลี่ยนไป เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มที่ และมีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น เพราะกิจการบางอย่างเป็นเรื่องเฉพาะท้องถิ่นนั้น ๆ ไม่เกี่ยวกับท้องถิ่นอื่นซึ่งจะมีสภาพแตกต่างกันออกไป (พระมหาสนอง ปจฺโจปการี (จ่านิล), 2562) การมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation) เป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาท้องถิ่น ประชาชนสะท้อนนโยบายต่อการดำเนินโครงการ/กิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการประชาชนในท้องถิ่น การมีส่วนร่วมจึงเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับภารกิจ หรือโครงการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่จะดำเนินการและมีผลกระทบ ต่อชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ การให้ประชาชนได้มีส่วนร่วม

แสดง ความคิดเห็น และองค์ประกอบของส่วนท้องถิ่นจะต้องรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการดำเนินการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งการที่องค์ประกอบของส่วนท้องถิ่นจะสามารถตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของประชาชนได้นั้น จะต้องมีการพัฒนาในการกำหนดทิศทางของการบริหาร/ปฏิบัติงานของผู้บริหารท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน (สุรารักษ์ ฮาดดา และรัฐบุรุษ คัมทรัพย์, 2559)

เทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ไว้เจ็ด ยุทธศาสตร์ ได้แก่ หนึ่ง ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและผังเมืองรวม สอง ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต สาม ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม การรักษาความสงบเรียบร้อย สี่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ห้า ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หก ยุทธศาสตร์การพัฒนาศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น และเจ็ด ยุทธศาสตร์พัฒนาระบบการบริหารจัดการที่ดีในองค์กร และการมีส่วนร่วมของประชาชน (เทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ, 2561) แม้แต่ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อทางเลือกซื้อสินค้าของฝากท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี ส่งผลต่อความสำคัญ 5 ด้าน คือ ด้านคุณภาพ ด้านราคา ด้านการให้บริการ และด้านทำเลที่ตั้ง โดยเฉพาะในช่วงฤดูกลาง อาทิ ช่วงปิดเปิดภาคเรียนของนักศึกษา ช่วงพักผ่อนวันหยุดยาวตามเทศกาล สถานะทางเศรษฐกิจ การเมือง ล้วนมีความสำคัญต่อการอยู่รอดของธุรกิจร้านค้าของฝากท้องถิ่น เพื่อแก้ไขปัญหาอย่างยั่งยืน ควรมีการพัฒนาและปรับปรุงให้สอดคล้องกับแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นหลัก (ประสงค์ อุทัย และคณะ, 2561)

ดังนั้นจากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น จึงนำมาสู่การพัฒนาประเด็นวิจัย ให้สอดคล้องกับการพัฒนาเทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ ในหัวข้อวิจัยเรื่อง “การพัฒนาเทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ: การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองตามแนวคิดภูมิรัฐศาสตร์การพัฒนาเชิงพื้นที่” ทั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการเสนอแนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองระดับเทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ และเสนอแนวคิดภูมิรัฐศาสตร์การพัฒนาเชิงพื้นที่ที่เหมาะสม ต่อการพัฒนาเทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญที่เป็นรูปธรรม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสังเคราะห์โครงสร้างพื้นฐานของประชาชนด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองในเขตเทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ

2. เพื่อพัฒนาการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองระดับเทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ

3. เพื่อเสนอแนวคิดภูมิรัฐศาสตร์การพัฒนาเชิงพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการพัฒนาเทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ

ระเบียบวิธีวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นข้อมูลหลัก และใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นข้อมูลรอง เพื่อสนับสนุนให้เกิดความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยมุ่งเน้นการศึกษาวิจัยเชิงเอกสาร และการสัมภาษณ์เชิงลึก รวมถึงการสังเกต

วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ

แนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นกระบวนการศึกษาข้อมูลด้วยการทบทวนเอกสาร แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม เกี่ยวกับการพัฒนาเทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองตาม

แนวคิดภูมิรัฐศาสตร์การพัฒนาเชิงพื้นที่ดังนี้

ผู้ศึกษาได้จำแนกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ บริหารเทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ นักธุรกิจ ผู้ประกอบการ นักการเมืองท้องถิ่น และผู้แทนภาคประชาสังคม ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้บริหารเทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ จำนวน 2 คน

กลุ่มที่ 2 นักธุรกิจ จำนวน 2 คน

กลุ่มที่ 3 ผู้ประกอบการ จำนวน 2 คน

กลุ่มที่ 4 นักการเมืองท้องถิ่น จำนวน 2 คน

กลุ่มที่ 5 ผู้แทนภาคประชาสังคม จำนวน 7 คน รวมผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งสิ้น

จำนวน 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์ เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มย่อย ตามแนวคิดของ Spradley โดยกล่าวถึงคุณสมบัติของผู้ให้สัมภาษณ์และผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 5 ได้แก่ 1) เป็นผู้รู้เรื่องนั้น ๆ อย่างแท้จริง ซึ่งมีประสบการณ์อย่างน่าเชื่อถือ 2) ในขณะที่ให้สัมภาษณ์ยังคงทำงานอยู่ในบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอยู่ 3) ไม่เลือกบุคคลที่ซึ่งอยู่วงการเดียวกันกับผู้สัมภาษณ์ เพราะอาจทำให้ประเด็นที่ต้องการถูกละเลย เหตุเพราะเข้าใจว่าเป็นสิ่งที่รับรู้

- ร่วมกันอยู่แล้ว 4) ต้องเป็นผู้สามารถสละเวลาต่อการให้สัมภาษณ์อย่างเพียงพอ และ 5) ผู้ให้สัมภาษณ์ควรเป็นนักเล่าเรื่องได้อย่างน่าสนใจ

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) การศึกษาวิจัยจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างพื้นฐานของประชาชนด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองในเขตเทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ โดยที่มาของแหล่งข้อมูลเหล่านี้จะได้อาจมาจาก 2 แหล่งข้อมูล ดังนี้

1. ศึกษาจากแหล่งข้อมูลชั้นปฐมภูมิ ได้แก่ แผนพัฒนาภูมิภาค 4 จังหวัด แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี และนโยบายของเทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ
2. ศึกษาจากข้อมูลชั้นทุติยภูมิ (Secondary sources) ได้แก่ งานวิจัย บทความ วิทยานิพนธ์ วารสารอินเทอร์เน็ต และผลงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างพื้นฐานของประชาชนด้าน สังคม เศรษฐกิจ และการเมืองในเขตเทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ จากนั้นจึงจะนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดนั้นมาประมวลเนื้อความ และเสนอในรูปแบบการบรรยายเชิงพรรณนาต่อไปการวิจัยภาคสนาม (Field Research)

หลังจากวิจัยเอกสารแล้วเสร็จและนำมาประมวลผลเป็นข้อสรุปเพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดแล้ว จึงจัดทำและพัฒนาเป็นแบบการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ประกอบด้วยขั้นตอนการศึกษาดังนี้

1. แบบบันทึก (Record Form) ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องบันทึกเทป เพื่อเก็บข้อมูลจากผู้ให้สัมภาษณ์ และผู้วิจัยได้ถอดข้อความจากเครื่องบันทึกเทปออกมา เพื่อเก็บข้อมูลจากผู้ให้สัมภาษณ์ พร้อมกันนี้ ผู้วิจัยได้ทำการจดบันทึกข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษร
2. แบบสังเกต (Observation) ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาข้อมูล โดยวิธีการสังเกตการณ์โดยการสัมภาษณ์บุคคลที่เข้าร่วม ขณะที่สัมภาษณ์ ผู้วิจัยวิจัยสังเกตการณ์ความตั้งใจในการให้ข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อรวบรวมได้ข้อมูลที่มีคุณภาพ
3. การสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth interview) บุคคลที่เป็นกลุ่มประชากรคือ ในการให้ข้อมูลหลัก (Key informant) ที่มีคุณสมบัติตามกลุ่มเป้าหมาย และเต็มใจให้สัมภาษณ์หรืออาจสัมภาษณ์บุคคลใกล้ชิด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดที่เก็บรวบรวมได้ในขั้นตอนต่าง ๆ ของการวิจัยมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ (qualitative analysis) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์และสังเคราะห์เชิงเนื้อหา (content analysis and synthesis) ที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบโดยการตีความ (interpret) เทียบเคียงทฤษฎีและผลงานวิจัยที่มีการศึกษาวิจัยไว้แล้ว และนำเสนอผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของความเรียง

วิธีวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากร วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ที่ใช้สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านหาดเจ้าสำราญ นอก 257 ครัวเรือน หมู่ที่ 2 บ้านหาดเจ้าสำราญใน จำนวน 899 ครัวเรือน หมู่ที่ 3 บ้านโคกพลับ จำนวน 258 ครัวเรือน หมู่ที่ 4 บ้านบางทะเล จำนวน 449 ครัวเรือน หมู่ที่ 5 บ้านสมอลก จำนวน 115 ครัวเรือน หมู่ที่ 6 บ้านบางกุฬา 375 จำนวน และหมู่ที่ 7 บ้านหนอง ตะพุก จำนวน 36 ครัวเรือน รวมทั้งสิ้น 2,389 ครัวเรือน โดยมีประชากรทั้งสิ้น จำนวน 4,879 คน

2. วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างและขนาดของตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเชิงปริมาณ เป็นประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี โดยผู้วิจัยใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample random sampling) คือ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยสูตร ของยามานะ (Taro Yamane) 4 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือ มีค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 367 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมี ลักษณะ คำถามปลายปิด ซึ่งสังเคราะห์จากแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คำแนะนำจาก ผู้เชี่ยวชาญ และคำแนะนำจาก ผู้ทรงคุณวุฒินำมาสร้างเป็นแบบสอบถาม เพื่อหาความสัมพันธ์ ในการพัฒนาเทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองตามแนวคิดภูมิรัฐศาสตร์การพัฒนาเชิงพื้นที่

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถามที่ได้แจกตามกลุ่มตัวอย่าง ที่กระจายตัวอยู่ในเขตเทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ ทั้ง 7 หมู่บ้าน ตามระยะเวลาที่ได้ตกลงไว้ แล้วพื้นที่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งกำหนดไว้ที่ระยะเวลาประมาณ 4 - 8 สัปดาห์ หลังจากได้ แบบสอบถามครบตามจำนวนแล้ว ผู้วิจัยจึงทำการคัดแยกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ให้ เหลือจำนวน 367 ชุด ด้วยตนเอง ถัดจากนั้นจึงนำแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลอย่างน้อยร้อยละ 90 ขึ้น จึงจะถือว่าสมบูรณ์ ขณะเดียวกัน ได้ระบุหมายเลขกำกับไว้ที่มุมขวาของ แบบสอบถามแต่ละฉบับ เพื่อป้องกันความซ้ำซ้อนและสร้างความสับสนขณะคัดแยก และ สะดวกต่อการกรอกลงมูลลงในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในขั้นตอนต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้สถิติค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ผลการวิจัย

1. โครงสร้างพื้นฐานของประชาชนด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองในเขตเทศบาล ตำบลหาดเจ้าสำราญ

1.1 นโยบายการพัฒนาเมือง ได้แก่ 1) โครงสร้างพื้นฐาน คมนาคม การบำรุงรักษาไฟฟ้าสาธารณะ การพัฒนาและบำรุงรักษาแหล่งน้ำ การปรับปรุงภูมิทัศน์เมือง ให้สะอาดสวยงาม 2) พัฒนาทั้งด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม รัฐควรกระจายอำนาจแก่ท้องถิ่นอย่างแท้จริง เพราะท้องถิ่นใกล้กับประชาชน จึงทราบปัญหาและความต้องการ 3) การพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ การบริหารจัดการ การท่องเที่ยว เพิ่มขีดความสามารถทางการศึกษา 4) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน อาทิ สวนสาธารณะ สวนสุขภาพ 5) เทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ ดำเนินการตามนโยบาย แผนและโครงการพัฒนาท้องถิ่น ได้แก่ การปรับปรุงถนนเข้าหมู่บ้าน ปรับปรุงฝารางระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ ปรับปรุงพื้นผิวถนนที่มีปัญหา ปรับปรุงคลองระบายน้ำ 6) ส่งเสริมกิจกรรมวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนเข้มแข็งลักษณะประชามหมู่บ้าน 7) ผู้นำท้องถิ่นพบชาวบ้านเพื่อร่วมวางแผน จัดการ สรุปผลการพัฒนาเพื่ออนาคต เป็นกระบวนการพัฒนาแบบประชามหมู่บ้านทั้ง 7 หมู่ และ 8) การบริหารจัดการ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ ชุมชนต้องมีส่วนร่วมกำหนดนโยบาย

1.2 นโยบายการพัฒนาคุณภาพชีวิต ได้แก่ 1) ส่งเสริมการบริการด้าน สาธารณะสุข การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด การป้องกันโรคระบาด จัดสวัสดิการแก่ เด็ก ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยติดเตียง และผู้ด้อยโอกาส 2) การบริหารจัดการขยะด้วยการ คัดแยกและกำจัดอย่างถูกวิธี 3) การส่งเสริมการศึกษาแก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทั้งในและ นอกกระบบ พัฒนาระบบการศึกษาให้ได้มาตรฐานระดับเทศบาล จัดตั้งศูนย์การศึกษาประจำ หมู่บ้าน 4) บูรณาการทุกองค์กร ครอบครั้ว ศาสนา และส่วนราชการ เพื่อการพัฒนาสุขภาพ ร่างกาย และจิตใจส่งผลให้ครอบครัวอบอุ่น 5) ส่งเสริมสิ่งแวดล้อมด้านกีฬา นันทนาการ ปรับปรุงสวนสุขภาพ เปิดพื้นที่สาธารณะให้กับเยาวชนได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์ 6) ผู้ประกอบการต้องตระหนักในระบบสาธารณสุขตามหลักสุขาภิบาลและเพื่อคุ้มครอง ผู้บริโภค และ 7) ส่งเสริมอาชีพของประชาชนในพื้นที่ชายทะเล อาทิ ประมง ธุรกิจบริการ โรงแรม/รีสอร์ท ค่าขายสินค้าแก่นักท่องเที่ยว ด้วยการจัดพื้นที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น พัฒนาเป็นระบบเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง การจัดตั้งกลุ่มระบบเงินลงทุนส่งเสริมกลุ่มอาชีพ “คนหาดเจ้าต้องไม่ตกงาน”

1.3 นโยบายการพัฒนาการบริหารจัดการ ได้แก่ 1) พัฒนาอาคาร สถานที่ สำนักงานเทศบาลให้รองรับการขยายตัว ตามภารกิจและอำนาจหน้าที่ เพื่ออำนาจ ความสะดวกแก่ประชาชน 2) สร้างระบบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล สุจริต

โปร่งใส และตรวจสอบได้ เข้าถึงประชาชนทุกพื้นที่ ซึ่งเป็นการส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนด้วยวิธีการรับฟัง เสนอความคิดเห็น และแนวความคิดพัฒนาท้องถิ่นจากทุกภาคส่วน พื้นที่การเกษตรต้องมีแหล่งน้ำเพียงพอ 3) การประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนทราบที่สะท้อนความตั้งใจต่อการบริหารงาน สร้าง/ปรับปรุง/แก้ไข ติดตามการทำงานและประเมินผล ทั้งนี้การพัฒนาต้องสอดคล้องกับวิถีชีวิตของพื้นที่ แต่พลวัตไปตามยุคสมัยการพัฒนา 4) ควรปรับปรุงการให้บริการประชาชน ด้วยวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อความสะดวก รวดเร็ว และถูกต้อง เข้าถึงประชาชนทุกระดับ 5) พัฒนาระบบการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นระเบียบ อาทิ ที่จอดรถ ร้านค้า ระบบจัดเก็บขยะสิ่งปฏิกูล ระบบรักษาความสะอาดบริเวณแหล่งท่องเที่ยวและเส้นทางสัญจร 6) การอนุรักษ์ธรรมชาติให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชน 7) รักษาความสะอาดตามท้องถนนและฟุตบาท อาจห้ามการตั้งร้านค้า/หาบเร่ แต่มีการจัดสรรพื้นที่ค้าขายไว้เฉพาะ และ 8) ประชาชนมีความรู้และซื่อสัตย์ต่อตนเอง โดยสร้างกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

1.4 นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ ได้แก่ 1) หาดเจ้าสำราญมีจุดขายคือสถานที่ท่องเที่ยวทางทะเล จึงควรส่งเสริมการลงทุน เพื่อพัฒนาชายหาดด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สะอาด สร้างความเชื่อมั่นด้านความภัยปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว 2) ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง สร้างความเข้มแข็งของชุมชน ด้วยการรวมกลุ่มฝึกอาชีพ สร้างผลิตภัณฑ์/สินค้าชุมชนให้ได้มาตรฐาน อาทิ อาหารสด อาหารทะเล อาหารแปรรูป ที่ได้จากแพปลา/แพปลา/เรือประมง 3) ส่งเสริมการดำรงชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งพัฒนาไปสู่ การฝึกอาชีพ 4) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและปลอดภัย สร้างกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจโดยรวมของหาดเจ้าสำราญ ถือเป็น การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ ปรับปรุงสวนภูมิทัศน์หน้าหาด อำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว เฝ้าระวังความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวขณะเล่นน้ำ บริการเสื้อชูชีพ ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพของชุมชนให้มีรายได้ 5) พัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนระดับล่าง ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากจน ผู้ทุพพลภาพ ผู้ชราภาพ ผู้ว่างงานผู้ประสบภัยต่าง ๆ 6) การสร้างระบบห่วงโซ่เศรษฐกิจตั้งแต่กระบวนการผลิตที่มีคุณภาพ ผู้ให้บริการ การประชุมสัมพันธ์ การส่งเสริมการตลาด การพัฒนาผู้ขาย/ผู้ให้บริการ กลไกการตลาดที่เป็นธรรม และ 7) ส่งเสริมการรวมกลุ่มแม่ค้าผู้ประกอบการ รักษามาตรฐานราคาสินค้าไม่เอาเปรียบผู้บริโภค อาจสร้างจุดแสดงสินค้าและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ที่ตอบสนองต่อการพัฒนากลุ่มอาชีพ อาทิ การแปรรูปอาหารทะเล การออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่น่าสนใจ การจัดระบบร้านค้า การกำจัดราคาตามมาตรฐานและเงื่อนไขของชุมชน

ผลการศึกษาเชิงปริมาณ พบว่า โครงสร้างพื้นฐานของประชาชนด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองในเขตเทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของโครงสร้างพื้นฐานของประชาชนด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองในเขตเทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ

ที่	โครงสร้างพื้นฐานของประชาชน	ผลการวิเคราะห์			
		\bar{x}	S.D.	แปลผล	อันดับ
1	ด้านนโยบายการบริหารจัดการ	4.18	0.549	มาก	1
2	ด้านนโยบายการพัฒนาเมือง	4.12	0.594	มาก	2
3	ด้านนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ	4.06	0.616	มาก	3
4	ด้านนโยบายการพัฒนาคุณภาพชีวิต	3.95	3.95	มาก	4
ค่าเฉลี่ยโดยรวม		4.07	0.587	มาก	

2. การพัฒนาการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองระดับเทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ

2.1 การสร้างความมั่นคง ได้แก่ 1) ส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้มั่นคงเพียงพอต่อการดำรงชีวิต จัดตั้งองค์กรรับรองอาชีพเสริมเมื่อประชาชนในชุมชนมีรายได้ตกต่ำ สนับสนุนภูมิปัญญาชุมชนด้วยระบบเงินทุน เพื่อการสร้างอาชีพใหม่หรืออาชีพเสริม จัดตั้งสถานที่จำหน่ายสินค้าพื้นเมือง 2) ส่งเสริมความปลอดภัยในพื้นที่ โดยใช้ความสามัคคีในชุมชน 3) การพัฒนาศักยภาพคนในพื้นที่ ด้วยการส่งเสริมการศึกษาด้วยกระบวนการเชิงกิจกรรม เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา 4) สร้างความมั่นคงด้านอาหาร พลังงาน การลดรายจ่าย การสร้างอาชีพ การสนับสนุนอาชีพ ในรูปแบบการมีส่วนร่วมวางแผนและวิเคราะห์ปัญหาการพัฒนาของชุมชน ซึ่งเป็นกระบวนการหนึ่งของการส่งเสริมประชาธิปไตยท้องถิ่น 5) รักษาผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางบกและทางทะเล 6) พัฒนาทรัพยากรบุคคลตามยุทธศาสตร์ ทั้งด้านการศึกษา คุณธรรม จริยธรรม และวิวัฒนาการเทคโนโลยีแห่งยุคสมัย 7) พัฒนาหาดเจ้าสำราญให้เป็นพื้นที่ปลอดภัย มีระบบการเมืองมั่นคง การพัฒนามีคุณภาพ การให้บริการสาธารณะสุข ภายใต้ระบบการเมืองที่ซื่อสัตย์สุจริต และ 8) มีเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยบริเวณชายหาด ส่งเสริมให้คนในพื้นที่มีพื้นที่ค้าขาย มีจุดแสดงสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

2.2 การสร้างความมั่งคั่ง ได้แก่ 1) ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวจากภายนอกเพื่อมากระตุ้นเศรษฐกิจในพื้นที่ 2) ส่งเสริมความสามารถในการสร้างรายได้ สร้างอาชีพที่มั่นคง ส่งเสริมและพัฒนาทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และ

ทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้กับประชาชนในพื้นที่ เป็นพื้นฐานในการพัฒนาการสร้างความมั่งคั่ง 3) จัดตั้งสหกรณ์เพื่อพัฒนาอาชีพชุมชน เพื่อสร้างสินค้าและบริการในรูปแบบ OTOP ประจำตำบล 4) การฝึกอบรมอาชีพประจำและอาชีพเสริมให้กับคนในชุมชน เพื่อสร้างสินค้าและบริการให้ได้มาตรฐานสามารถจูงใจผู้ซื้อจากภายนอก 5) ปรับปรุงสถานที่ ภูมิทัศน์ และสิ่งแวดล้อมให้สะอาดสวยงาม 6) วางแผนพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก เพื่อพัฒนาระบบเศรษฐกิจให้ขยายตัวเพื่อรองรับผลประโยชน์ของประชาชนจากการพัฒนาที่เสมอภาค และ 7) มีการสำรวจความต้องการของประชาชน และประเมินผลการจัดการของประชาชนในแต่ละพื้นที่ ด้วยระบบตัวแทนประสานงานกับผู้บริหารท้องถิ่น

2.3 การสร้างความยั่งยืน ได้แก่ 1) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์กรต่าง ๆ ในพื้นที่ ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชน 2) ส่งเสริมระบบการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง 3) ส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 4) การรับผิดชอบต่อสังคม 5) การจัดสวัสดิการสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส 6) การส่งเสริมสุขภาพที่ดีแก่ประชาชนทุกช่วงวัย 7) พัฒนาสถานศึกษาในเขตเทศบาลให้บุตร - หลานและชุมชนใช้ประโยชน์ 8) ส่งเสริมแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมที่สะท้อนความรักความสามัคคีของชุมชน 9) ประชาชนในพื้นที่ต้องมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และ 10) ที่พัก รีสอร์ท โรงแรม อาหาร ต้องได้มาตรฐาน และบริการตามที่ฝ่ายบริหารและผู้ประกอบการตกลงร่วมกัน

ผลการศึกษาเชิงปริมาณ พบว่า การพัฒนาการยกระดับคุณภาพชีวิต

ตารางที่ 2 การพัฒนาการยกระดับคุณภาพชีวิต

ที่	การพัฒนาการยกระดับคุณภาพชีวิต	ผลการวิเคราะห์			
		\bar{x}	S.D.	แปลผล	อันดับ
1	ด้านการสร้างความมั่นคง	4.18	0.559	มาก	1
2	ด้านการสร้างความมั่งคั่ง	4.04	0.603	มาก	2
3	ด้านการสร้างความยั่งยืน	3.99	0.567	มาก	3
ค่าเฉลี่ยโดยรวม		4.07	0.576	มาก	

3. แนวคิดภูมิรัฐศาสตร์การพัฒนาเชิงพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการพัฒนาเทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ

3.1 การพัฒนาด้านสังคมตามแนวคิดภูมิรัฐศาสตร์ ได้แก่ 1) ภูมิรัฐศาสตร์ของเทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ คือ การมีพื้นที่ติดทะเล จึงนึกถึงภาพบรรยากาศทะเลสีฟ้าครามสวยงามทั้งยามเช้าและยามเย็น หาดทรายขาวสะอาดรับคลื่นทะเล 2) สนับสนุนสวัสดิการให้เหมาะสมกับสภาพสังคมชายฝั่งทะเลที่ประกอบอาชีพประมงและการเกษตร อาทิ ส่งเสริมอาชีพเกษตรกรชายฝั่งทะเล ส่งเสริมชุมชนเมืองชายทะเล ส่งเสริมอาชีพค้าขายริมชายหาด

3) พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ 4) สร้างความยุติธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม 5) ส่งเสริมความสามัคคีในชุมชน ให้รู้สึกหวงแหนพื้นที่อาศัยและทำกินของชุมชน 6) บำรุงรักษาสิ่งแวดล้อม ชุมชน แม่น้ำลำคลอง และชายทะเลให้สะอาด สอดคล้องต่อการประกอบอาชีพทั้งด้านการคมนาคม ด้านการขนส่ง ด้านสาธารณสุข ด้านการศึกษา 7) จัดสรรพื้นที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงบูรณาการระหว่างทะเลกับการเกษตรตามหลักทฤษฎีพึ่งพา 8) การดูแลรักษาเส้นทางหลัก การดูแลรักษาไฟส่องสว่างทุกจุด 9) ควรจัดแสดงภูมิหลังประวัติเทศบาล และ 10) สภาพภูมิศาสตร์เหมาะสมต่อการอยู่อาศัย และประกอบอาชีพของประชาชน แต่ควรเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับยุคสมัย

3.2 การพัฒนาด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดภูมิรัฐศาสตร์ ได้แก่ 1) พื้นที่เทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญติดชายฝั่งทะเล ประชาชนส่วนหนึ่งประกอบอาชีพประมง ส่วนหนึ่งประกอบการเกษตร และส่วนหนึ่งประกอบกิจการค้าขาย จึงควรพัฒนาพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการเป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อจำหน่ายสินค้าของประชาชนในชุมชน และการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง 2) ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตของเกษตรกร และชาวประมง เพื่อจัดจำหน่ายสินค้าชุมชน โดยการจัดระเบียบร้านค้าและบริการให้มีสถานที่จอดรถเพียงพอ 3) ส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบผสมผสานเชิงอนุรักษ์ที่สำคัญและมีชื่อเสียงชุมชน 4) สร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน 5) พัฒนา พื้นฟู และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายการท่องเที่ยวระบบชุมชน ซึ่งอาจเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดและนอกเขตจังหวัด 6) จัดระเบียบธุรกิจให้บริการตามมาตรฐาน รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นใจแก่ผู้ลงทุนและนักท่องเที่ยว 7) ด้านพื้นที่การเกษตรนำผลผลิตมาแปรรูป และวางจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยวหน้าหาด 8) ด้านการท่องเที่ยวเพิ่มรูปแบบการท่องเที่ยวแบบผสมผสานระหว่างพื้นดินกับทะเล 9) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้สะอาดน่าเที่ยว 10) ส่งเสริมอาชีพของคนในพื้นที่ และ 11) กำกับและควบคุมมาตรฐานโรงแรม ที่พัก รีสอร์ท ธุรกิจ ห้างร้าน ควรมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจชายฝั่งทะเล ตามแนวคิดภูมิรัฐศาสตร์

3.3 การพัฒนาด้านการเมืองตามแนวคิดภูมิรัฐศาสตร์ 1) สร้างความเข้าใจทางการเมืองในทิศทางเดียวกัน 2) บูรณาการความร่วมมือระหว่างนักการเมืองท้องถิ่น ฝ่ายปกครองท้องถิ่น และประชาชนในการบริหารงาน การพัฒนา และการทำกิจกรรมร่วมกัน 3) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการงานภาครัฐ 4) การส่งเสริมหลักธรรมาภิบาล 5) จัดหางบประมาณมาปรับปรุงและพัฒนาชุมชนเทศบาล 6) นักการเมืองปฏิบัติหน้าที่ด้วยความจริงใจ ติดตาม และแก้ไขปัญหาทุกด้าน เพราะแต่ละชุมชนประสบปัญหาแตกต่างกัน จัดวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจเชิงรุก บางโครงการอาจต้องทำประชาพิจารณ์ 7) พัฒนาเทคโนโลยีในชุมชนให้มีแรงจูงใจติดตามข้อมูลข่าวสาร นโยบาย และผลการดำเนินงานของเทศบาล

- 8) ปรับเปลี่ยนทัศนคติของนักการเมืองทุกระดับในพื้นที่ให้ตระหนักถึงการพัฒนามีเอกภาพ
 9) ประเมินผลกระทบต่อกิจกรรมชีวิตของประชาชนในชุมชน และ 10) การปรับเปลี่ยนบทบาท
 ประสานงานกับชุมชนด้วยตนเอง

ผลการศึกษาเชิงปริมาณ พบว่า การพัฒนาเทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ

ตารางที่ 3 การพัฒนาเทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ

ที่	การพัฒนาเทศบาลตำบลหาดเจ้า สำราญ	ผลการวิเคราะห์			
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับ
1	ด้านการพัฒนาด้านสังคม	4.19	0.607	มาก	1
2	ด้านการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	3.99	0.546	มาก	2
3	ด้านการพัฒนาด้านการเมือง	4.12	0.630	มาก	3
ค่าเฉลี่ยโดยรวม		4.10	0.607	มาก	

อภิปรายผลการวิจัย

1. โครงสร้างพื้นฐานของประชาชนด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองในเขตเทศบาล
 ตำบลหาดเจ้าสำราญ

1.1 นโยบายการพัฒนาเมือง ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานทางสังคม เช่น
 การคมนาคม การดูแลรักษาบริหารจัดการภูมิทัศน์ และสิ่งแวดล้อม การพัฒนาเศรษฐกิจ
 เชิงสร้างสรรค์ การบริหารจัดการการท่องเที่ยว อนุรักษ์วัฒนธรรม การปรับปรุงถนนเข้า
 หมู่บ้าน พื้นผิวถนนที่มีปัญหา ท่อระบายน้ำ ผู้นำท้องถิ่นพบชาวบ้านเพื่อร่วมวางแผน จัดการ
 สรุปผลการพัฒนาเพื่ออนาคตชุมชนต้องมีส่วนร่วมกำหนดนโยบาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ
 ศักดิ์สิทธิ์ ฆารเลิศ พบว่า รูปแบบและวิธีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือมีการริเริ่มเครือข่าย
 ความร่วมมือร่วมกัน มีตัวแสดงในเครือข่ายความร่วมมือจากทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และ
 ภาคประชาชน ตัวแสดงในเครือข่ายความร่วมมือมีบทบาททั้งในด้านการวางแผนตัดสินใจ ลง
 มือปฏิบัติ แลกเปลี่ยนและระดมทรัพยากร มีการจัดโครงสร้างการทำงานร่วมกันในรูปแบบ
 คณะกรรมการและภาคีเครือข่าย มีการตัดสินใจร่วมกันแบบผสมผสานทั้งโดยผู้บริหารและโดย
 คณะกรรมการในเครือข่าย และมีเป้าหมายร่วมกัน คือ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน
 นอกระบบการศึกษาในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดให้ดีขึ้น ส่วนปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จในการ
 สร้างเครือข่ายความร่วมมือ คือ ความสามารถในการประสานความร่วมมือระดับบุคคลและ
 ความสามารถในการประสานความร่วมมือระดับองค์กร (ศักดิ์สิทธิ์ ฆารเลิศ, 2559)

1.2 นโยบายการพัฒนาคุณภาพชีวิต ได้แก่ ส่งเสริมการบริการด้าน
 สาธารณะสุข การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด การป้องกันโรคระบาด จัดสวัสดิการแก่
 ผู้ด้อยโอกาส การส่งเสริมการศึกษา พัฒนาระบบการศึกษาและสถานศึกษาให้ได้มาตรฐาน

ส่งเสริมสิ่งแวดล้อมด้านกีฬา เปิดพื้นที่สาธารณะให้กับเยาวชนได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์ ส่งเสริมอาชีพของประชาชนในพื้นที่ชายทะเล สอดคล้องกับงานวิจัยของ อนรรฆ อีสเฮาะ พบว่า คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสะกอม อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.00$) รองลงมาคือ คุณภาพชีวิต ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และคุณภาพชีวิต ด้านร่างกาย ตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสะกอม พบว่า ประชาชนที่มีสถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่ประชาชนที่มี เพศ อายุ และจำนวนสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิตไม่แตกต่างกัน (อนรรฆ อีสเฮาะ, 2562)

1.3 นโยบายการพัฒนาการบริหารจัดการ ได้แก่ พัฒนาอาคาร สถานที่ สำนักงานเทศบาลให้รองรับการขยายตัวกับภารกิจและหน้าที่ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อความสะดวก รวดเร็ว สร้างระบบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสตรวจสอบได้ เข้าถึงประชาชนทุกพื้นที่ เสนอแนวความคิดพัฒนาท้องถิ่นจากทุกภาคส่วน การประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนทราบ ติดตามการทำงานและประเมินผล สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสรี วรพงษ์ พบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการในระดับมากที่สุด คือ งานบริการจ่ายรายได้หรือภาษี (ชำระภาษีโรงเรือน) มีคะแนนคุณภาพการให้บริการอยู่ในระดับ 5 รองลงมาคืองานบริการด้านโยธา การขออนุญาตปลูกสิ่งก่อสร้าง มีคะแนนคุณภาพการให้บริการอยู่ในระดับ 5 งานบริการด้านการพัฒนาชุมชน และสวัสดิการสังคม (การบริการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้พิการ) มีคะแนนคุณภาพการให้บริการอยู่ในระดับ 5 และงานบริการด้านสาธารณสุข (ศูนย์บริการสาธารณสุข) มีคะแนนคุณภาพการให้บริการอยู่ในระดับ 5 ตามลำดับ (เสรี วรพงษ์, 2561)

1.4 นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ ได้แก่ หาดเจ้าสำราญมีจุดขายคือสถานที่ท่องเที่ยวทางทะเล เพื่อพัฒนาชายหาดด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน ปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สะอาด ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง สร้างผลิตภัณฑ์/สินค้าชุมชนให้ได้มาตรฐาน พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและปลอดภัย สร้างกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจโดยรวมของหาดเจ้าสำราญ ถือเป็นกาฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว ปรับปรุงสวนภูมิทัศน์หน้าหาด ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพของชุมชนให้มีรายได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิษณุ ปัญญาองค์ และสถาพร วิชัยรัมย์ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนไปปฏิบัติเทศบาลตำบลในจังหวัดบุรีรัมย์ มี 6 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร ปัจจัยด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วม ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ปัจจัย

ด้านโครงสร้างองค์กร ปัจจัยด้านลักษณะโครงสร้างของนโยบาย และปัจจัยด้านการควบคุม ประเมินผลและการกระตุ้นส่งเสริม (วิชฌุ ปัญญาสงค์ และสถาพร วิชัยรัมย์, 2560)

2. การพัฒนาการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองระดับเทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ

2.1 การสร้างความมั่นคง ได้แก่ ส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้มั่นคงเพียงพอต่อการดำรงชีวิต จัดตั้งองค์กรรับรองอาชีพเสริม สนับสนุนภูมิปัญญาชุมชนด้วยระบบเงินทุน เพื่อการสร้างอาชีพใหม่หรืออาชีพเสริม จัดตั้งสถานที่จำหน่ายสินค้าพื้นเมือง การสร้างอาชีพ การสนับสนุนอาชีพ รักษาผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางบกและทางทะเล พัฒนาศูนย์บริการบุคคลตามยุทธศาสตร์ การให้บริการสาธารณะสุข มีเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยบริเวณชายหาด สอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิชาติ ดวงธิดา และคณะ วิจัยเรื่องความร่วมมือในการพัฒนาของภูมิภาคท้องถิ่นและพื้นที่ที่สร้างความเข้มแข็งของชุมชนภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในเทศบาลตำบลแก้งคร้อ อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนา ได้แก่ 1) แนวทางด้าน การปรับปรุงฟื้นฟูสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม 2) แนวทางด้าน การดำรงอยู่อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน 3) แนวทางด้าน การปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และ 4) การจัดตั้งศูนย์เครือข่ายแหล่งเรียนรู้ชุมชน (อภิชาติ ดวงธิดา และคณะ, 2564)

2.2 การสร้างความมั่งคั่ง ได้แก่ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน ส่งเสริมความสามารถในการสร้างรายได้ ส่งเสริมและพัฒนาทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนเครื่องมือเครื่องจักร เป็นพื้นฐานในการพัฒนาการสร้างความมั่งคั่ง จัดตั้งสหกรณ์เพื่อพัฒนาอาชีพชุมชน การฝึกอบรมอาชีพประจำและอาชีพเสริมให้กับคนในชุมชน วางแผนพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก เพื่อรองรับการขยายตัวเศรษฐกิจ ผลประโยชน์ของประชาชนจากการพัฒนาที่เสมอภาค สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีญา ราชรักษ์ พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านนิติธรรม รองลงมาด้านคุณธรรม ด้านความโปร่งใส ด้านความคุ้มค่า และด้านการมีส่วนร่วม ตามลำดับ ทั้งนี้พบข้อเสนอแนะว่า พนักงานเทศบาลตำบลขุนทะเล ควรพัฒนาหน้าที่ของตน เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ควรกำหนดนโยบายในการบริหารเชิงบูรณาการ โดยนำจุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารงาน ตามหลักธรรมาภิบาล ในแต่ละด้านมาเชื่อมโยงกัน ควรจัดโครงการเสริมสร้างธรรมาภิบาลและประสานงานเชิงกลยุทธ์ ควรมีการกำหนดนโยบาย ให้พนักงานเทศบาลตำบลขุนทะเล เป็นศูนย์กลางของประชาชน เพิ่มโอกาสให้แก่บุคลากร ประชาชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานของเทศบาลมากขึ้น (ศรีญา ราชรักษ์, 2563)

2.3 การสร้างความยั่งยืน ได้แก่ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์กร ส่งเสริมระบบการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก ส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดสวัสดิการสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส ส่งเสริมแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคม ประชาชนในพื้นที่ต้องมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ที่พัก รีสอร์ท โรงแรม อาหาร ต้องได้มาตรฐาน และบริการตามที่ฝ่ายบริหารและผู้ประกอบการตกลงร่วมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรายุ ทรัพย์สิน และคณะ พบว่า การบริหารจัดการเทศบาลที่มีประสิทธิภาพบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักนิติธรรม คือ การบริหารงานตามกฎหมาย ข้อบังคับต่าง ๆ ด้วยความถูกต้อง ความดีงามเพื่อให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่สังคม 2) ด้านหลักคุณธรรม คือ การปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรยึดมั่นความถูกต้องดีงาม สร้างคุณภาพชีวิตของคนในสังคมให้ดีขึ้น 3) ด้านหลักความโปร่งใส คือ กระบวนการทำงาน และกฎเกณฑ์ต่างๆ มีการเปิดเผยตรงไปตรงมา สามารถตรวจสอบได้ 4) ด้านหลักการมีส่วนร่วม คือ การบริหารงานที่เปิดโอกาสให้บุคลากร มีส่วนรับรู้การวางแผนการปฏิบัติงานในการทำงานร่วมกัน 5) ด้านหลักการรับผิดชอบต่อสังคม คือ การปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากร และผู้บริหารใส่ใจต่อปัญหาอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม 6) ด้านหลักความคุ้มค่า คือ การบริหารการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ในการดำเนินงานอย่างเหมาะสม และ 7) ด้านการบริหารจัดการเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนซึ่งทุกด้าน (จิรายุ ทรัพย์สิน และคณะ, 2560)

3. แนวคิดภูมิรัฐศาสตร์การพัฒนาเชิงพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการพัฒนาเทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ

3.1 การพัฒนาด้านสังคมตามแนวคิดภูมิรัฐศาสตร์ ได้แก่ ภูมิรัฐศาสตร์ของเทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ คือ การมีพื้นที่ติดทะเล สนับสนุนสวัสดิการให้เหมาะสมกับสภาพสังคมชายฝั่งทะเลที่ประกอบอาชีพประมงและการเกษตร ส่งเสริมอาชีพค้าขายริมชายหาด บำรุงรักษาสิ่งแวดล้อม ชุมชน แม่น้ำลำคลอง และชายทะเลให้สะอาด ด้านการขนส่ง ด้านสาธารณสุข จัดสรรพื้นที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ การดูแลรักษาเส้นทางหลัก การดูแลรักษาไฟส่องสว่างทุกจุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิประภา ใฝ่งาม พบว่า การพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ทำให้เกิดเส้นทางของความเชื่อมโยงระหว่างอาเซียนด้านโครงสร้างพื้นฐาน อันจะนำไปสู่ความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบที่เอื้อต่อการเคลื่อนย้ายข้ามพรมแดน และความเชื่อมโยงด้านประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายฝั่ง จะเป็นการเปิดยุคใหม่แห่งความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ระหว่างไทยกับเมียนมา อันเป็นการเปลี่ยนแปลงทางด้านภูมิรัฐศาสตร์และภูมิเศรษฐศาสตร์ครั้งใหม่ในภูมิภาคอาเซียน (ศศิประภา ใฝ่งาม, 2560)

3.2 การพัฒนาด้านเศรษฐกิจตามแนวคิดภูมิรัฐศาสตร์ ได้แก่ พื้นที่เทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญติดชายฝั่งทะเล ประชาชนส่วนหนึ่งประกอบอาชีพประมง ส่วนหนึ่ง

ประกอบการเกษตร และส่วนหนึ่งประกอบกิจการค้าขาย ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตของ เกษตร และชาวประมง เพื่อจัดจำหน่ายสินค้าชุมชน ส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบผสมผสาน เชียงอนุรักษ์ สร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ พัฒนา พื้นฟู และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สร้างความมั่นใจแก่ผู้ลงทุนและนักท่องเที่ยว พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้สะอาดน่าเที่ยว สอดคล้องกับงานวิจัยของ วาระชัย เล่งสวีส์ดี และคณะ พบว่า 1) สืบเนื่องจากอดีตจนถึง ปัจจุบันพระราชวงศ์ไทยมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความใกล้ชิดสนิทสนมในหมู่ ประชาชนไทย-ลาว ซึ่งภาครัฐมีการใช้กลไกความร่วมมือด้านต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นทั้งในกรอบ ทวิภาคีและพหุภาคี ผลักดันความร่วมมือให้ก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง 2) การแข่งขันและการ ลอกเลียนแบบสินค้าไทยจากประเทศคู่แข่งที่ผลิตสินค้าที่ไม่ได้คุณภาพ ขนาดตลาดเล็กทำให้อำนาจการซื้อต่ำ ไม่คุ้มการลงทุนคุณภาพแรงงานและทัศนคติในการทำงานของแรงงาน ชาวลาวพิธีการและเอกสารทางการค้าที่สลับซับซ้อน และมีการลักลอบนำเข้าสินค้าข้ามแดน และ 3) ภาครัฐควรมีบทบาทผลักดัน ส่งเสริม และการอำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนไทยที่ไป ลงทุนในสปป.ลาว เพื่อพัฒนาศักยภาพการค้าชายแดนและผ่านแดน ตลอดจนผลักดันและ เร่งรัดการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษให้เป็นรูปธรรม เพื่อเชื่อมโยงเขตเศรษฐกิจพิเศษของไทย กับเขตเศรษฐกิจพิเศษของสปป.ลาว อันจะนำไปสู่ประโยชน์แก่ประเทศมากที่สุด (วาระชัย เล่งสวีส์ดี และคณะ, 2564)

3.3 การพัฒนาด้านการเมืองตามแนวคิดภูมิรัฐศาสตร์ บูรณาการความร่วมมือ ระหว่างนักการเมืองท้องถิ่น ฝ่ายปกครองท้องถิ่น และประชาชนในการบริหารงาน การพัฒนา และการทำกิจกรรมร่วมกัน เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการงานภาครัฐ จัดหางบประมาณ มาปรับปรุงและพัฒนาชุมชนเทศบาล พัฒนาเทคโนโลยีในชุมชนให้มีแรงจูงใจติดตามข้อมูล ข่าวสาร นโยบาย และผลการดำเนินงานของเทศบาล การปรับเปลี่ยนบทบาทประสานงานกับ ชุมชนด้วยตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จูติอสิณา ใจเพียร พบว่า ควรมีการสร้างกลไกหรือ ช่องทางให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมากกว่าการทำเวทีประชาคม เจ้าหน้าที่ควรประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินการตามแผนให้ประชาชนทราบความก้าวหน้าโดย ตลอด ควรจัดตั้งบอร์ดประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารในแต่ละชุมชน ควรจัดให้มีการฝึกอบรมให้ ความรู้แก่ประชาชนด้านระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรส่วนท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ ควรการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในแผนการดำเนินงาน การติดตามการตรวจสอบผลการดำเนินงาน การใช้งบประมาณ การประเมินผลการปฏิบัติงาน ตามแผนพัฒนาเทศบาลมากขึ้น ต้องออกเอกสารชี้แจงเหตุผลโดยละเอียดถึงสาเหตุที่ แผนพัฒนา ซึ่งประชาชนเสนอไปแล้วไม่ได้รับการบรรจุเป็นแผน ควรให้ความสำคัญในการ บูรณาการแผนของชุมชน ที่สามารถเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาท้องถิ่นและแผนพัฒนาในระดับ

ต่าง ๆ ได้อย่างแท้จริง เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกัน ทั้งภาครัฐภาคเอกชน และภาคประชาชน (ฐิตติลีนา ใจเพ็ญ, 2558)

สรุปและข้อเสนอแนะ

เพื่อพัฒนาหาดเจ้าสำราญ ต้องมีการบูรณาการร่วมกันในทุกภาคส่วน ปรับโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม ส่งเสริมการบริการด้านสาธารณสุขการป้องกันโรคระบาด เพื่อสร้างความมั่นคงในระดับรากฐานส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้มั่นคงเพียงพอต่อการดำรงชีวิต จัดตั้งองค์กรรับรองอาชีพเสริม พื้นที่เทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญติดชายฝั่งทะเล ประชาชนส่วนหนึ่งประกอบอาชีพประมง ส่วนหนึ่งประกอบกิจการเกษตร และส่วนหนึ่งประกอบกิจการค้าขาย ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตของเกษตรกร และชาวประมง เพื่อจัดจำหน่ายสินค้าชุมชน ส่งเสริมการท่องเที่ยว หาดเจ้าสำราญมีจุดขายคือสถานที่ท่องเที่ยวทางทะเล เพื่อพัฒนาชายหาดด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน ปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สะอาด การสร้างอาชีพใหม่หรืออาชีพเสริม จัดตั้งสถานที่จำหน่ายสินค้าพื้นเมือง การสร้างอาชีพ การสนับสนุนอาชีพ ให้แก่คนในพื้นที่หาดเจ้าสำราญ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป 1) แนวทางการบริหารเทศบาลยุคโควิด-19: การกำจัดเชื้อเชิงรุกด้วยมาตรการครบวงจรและวัคซีนคุณภาพที่ได้มาตรฐานสากล 2) รูปแบบการสื่อสารทางการเมืองของเทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ : กระบวนการดำเนินงานโครงการกิจกรรมตามแผนพัฒนาเทศบาลเชิงกลยุทธ์ที่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนทุกมิติ 3) รูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์แบบมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยวทางทะเล ภาคการเกษตร และความประทับใจยามค่ำคืน 4) รูปแบบการบริหารจัดการขยะแบบมีส่วนร่วมเขตเทศบาลตามแนวคิด Refuse, Retill, Return, Recycle

บรรณานุกรม

- จิรายุ ทรัพย์สิน และคณะ. (2560). รูปแบบการบริหารจัดการเทศบาลที่มีประสิทธิภาพบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน. วารสารธรรมทรรศน์, 17(2), 16-17.
- ฐิตติลีนา ใจเพ็ญ. (2558). การมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเหมืองง่า อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน: ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น. ลำปาง: บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยเนชั่น.
- เทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ. (2561). แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561-2565). เพชรบุรี: เทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี.

- ประสงค์ อุทัย และคณะ. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อทางเลือกซื้อสินค้าในร้านของฝากท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี. วารสารบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, 7(14), 12-25.
- พระมหาสนอง ปจโจปการี (จำนัล). (2562). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานของเทศบาลตำบลท่าอุเทน อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม. วารสารปัญญาปณิธาน, 4(1), 65-78.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2561). ประกาศเรื่อง ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580). ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 135 ตอนที่ 82 ก, 13 ตุลาคม 2561.
- วาระชัย เล่งสวัสดิ์ และคณะ. (2564). บทบาทของรัฐในการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจไทยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว). วารสารการวิจัยการบริหารการพัฒนา, 11(1), 50-63.
- วิชณ ปัญญาयงค์ และสถาพร วิชัยรัมย์. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนไปปฏิบัติที่เทศบาลตำบลในจังหวัดบุรีรัมย์. รมยสาร, 15(2), 265-272.
- ศรัญญา ราชรักษ์. (2563). การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลขุนทะเล อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วารสารการวิจัยการบริหารการพัฒนา, 10(3), 192-202.
- ศศิประภา ไผ่งาม. (2560). เขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย ในความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา. วารสารวิจัย มสส สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 13(3), 23-24.
- ศักดิ์สิทธิ์ ฆารเลิศ. (2559). การพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชนนอกระบบการศึกษาโดยองค์กรปกครองท้องถิ่น บนฐานเครือข่ายความร่วมมือกรณีศึกษา เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด อำเภอเมืองร้อยเอ็ดจังหวัดร้อยเอ็ด. กรุงเทพมหานคร: คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานจังหวัดเพชรบุรี กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด. (2557). แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี (พ.ศ.2557 - 2560) ฉบับทบทวน. เพชรบุรี: สำนักงานจังหวัดเพชรบุรี.
- สุรารักษ์ ฮาดดา และรัฐบุรุษ คัมทรัพย์. (2559). รายงานการวิจัย การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ของเทศบาลตำบลวิศิษฐ์ อำเภอเมือง จังหวัดบึงกาฬ. วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา, 10(ฉบับพิเศษ), 527-528.
- เสรี วรพงษ์. (2561). รายงานการประเมินผล, ความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการเทศบาลเมืองนครปฐม อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม. นครปฐม: คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

อนรรฆ อีสเฮาะ. (2562). คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสะกอม อำเภอกะทือ จังหวัดสงขลา. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

อภิชาติ ดวงธิสาร และคณะ. (2564). ความร่วมมือในการพัฒนาของภูมิภาคท้องถิ่นและพื้นที่สู่ความเข้มแข็งของชุมชนภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในเทศบาลตำบลแก้งคร้อ อำเภอกะทือ จังหวัดชัยภูมิ. วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 16(56), 86-96.